

Els treballadors volen l'equiparació a la XHUP

Conflicte a l'Hospital de la Santa Creu

M. Carme Salomon

L'Hospital de la Santa Creu (HSC) era un hospital de malalts aguts fins al desembre del 1987, quan una part del personal sanitari i dels malalts van ser traslladats a un hospital nou, l'Hospital General de Vic (HGV). A partir d'aquest moment, l'HSC va deixar de ser hospital d'aguts i es va especialitzar en medicina pal·liativa, geriàtrica i psicogeriàtrica, sense deixar enrere la fisioteràpia. Es va convertir així en un hospital pioner en aquests camps. Tot aquest procés va ser possible gràcies a l'esforç de tots i cadascun dels treballadors de l'esmentada institució. Malgrat les promeses dels directius, aquest canvi va comportar també un canvi de conveni, i va passar així a pertànyer al conveni de la sanitat privada, amb unes condicions laborals inferiors a les de l'anterior.

COMPROMÍS DE LA GENERALITAT

L'any 2005 es va començar a parlar d'una equiparació total i immediata amb la XHUP (xarxa hospitalària d'utilització pública), la qual cosa situava les condicions laborals al mateix nivell que les dels centres d'aguts de la XHUP. Des de la Generalitat van assegurar que podrien assumir el cost econòmic que això comportava, i que aquesta equiparació podia fer-se en un termini curt de temps.

Es va arribar al maig del 2006, sense que l'equiparació s'hagués dut a terme. Atès el retard en el procés, es va demanar a la direcció del centre que fes un gest de confiança i que avancés part dels diners que la Generalitat havia de fer efectius. A causa de la negativa de la direcció a la proposta dels treballadors,

Els dimarts i dijous
els treballadors es manifestaven

aquests van decidir començar les mobilitzacions, amb manifestacions als carrers de la ciutat, per tal que tothom conegués la situació i el malestar del personal. Per la pressió dels treballadors i el ressò de les mobilitzacions, la direcció del centre finalment va accedir al que prèviament se li havia demanat, i va apujar un 5% dels salaris. Actualment les mobilitzacions estan en suspens fins a la tardor, que s'espera que s'hagi fet arribar un calendari concret del procés total de l'equiparació.

El final de més de 50 anys d'activitat de LETEL

Letel és una fàbrica de productes lactis que porta més de 50 anys d'activitat. Actualment, forma part de la multinacional francesa LACTALIS IBERIA, SA. Al desembre de 2005, el grup va adquirir el 60% de les plantes de productes refrigerats de Nestlé. Això provocà la renúncia al projecte de fer una nova planta a Vic.

El comitè d'empresa i els treballadors, segueix exigint a l'empresa la viabilitat de la planta, la continuïtat de la producció i la garantia dels llocs de treball en una nova fàbrica a Vic. Després de 5 mesos, el director del grup ens comunica que havien fet grans esforços per mantenir la planta actual, però que el contracte de lloguer venç al mes setembre de 2007, data en què cessarà l'activitat. Després de dos mesos més de negociació, s'arriba al següent acord d'indemnitzacions: 45 dies per any treballat amb un màxim de 42 mensualitats, un calendari de tancament amb garantia de producció i qualitat en les mateixes condicions que fins ara.

Jesús Bravo

Escola d'Estiu

Lloc de trobada de delegats

Carles Brotons

L'escola d'estiu de CCOO d'Osona és un àmbit de trobada i discussió de temes que afecten el món laboral, en un ambient distès i fora de les parets de despatxos i fàbriques en què habitualment ens movem la resta de l'any. És una bona ocasió per trobar-nos amb companys del sindicat, amb qui normalment no coincidim, i a més per parlar de temes que, tot i incidir en la vida quotidiana dels treballadors, no suposen una càrrega de crispació com poden ser les negociacions fetes durant la resta de l'any.

L'any passat el tema va ser la mobilitat sostenible. Fruit d'aquella trobada, vam arribar a unes conclusions ben interessants que van ser exposades a la premsa. A més, vam demanar al Consell Comarcal que encapçalés la reclamació d'un gestor de mobilitat per a Osona.

El mes de juliol passat es va organitzar la segona edició de l'Escola d'Estiu, que enguany es va centrar en la globalització i la descolonització. Aquesta vegada hi han participat entesos en aquests temes, que hi han intervingut des dels vessants sindical, social, empresarial i governamental.

Les dues edicions es poden considerar un èxit, atesa la cinquantena llarga d'assistents que hi va haver a cadascuna. Confiam en el creixement que hi pot haver en les futures edicions de la nostra escola d'estiu.

Sessió matinal

Informació jurídica

Permisos per maternitat

Jordi Anento i Queralt

Una de les consultes més habituals és la que fa referència a la maternitat, en especial a les reduccions de jornada per lactància i guarda legal.

Les treballadores tindran dret, per lactància d'un fill menor de 9 mesos, a una hora d'absència del lloc de treball que pot fraccionar-se en dues meitats, o bé reduir la jornada en mitja hora. Si el pare i la mare treballen, tant pot gaudir del permís l'un com l'altre, i no se'ls pot reduir el salari per aquest concepte.

En cas d'haver de cuidar un fill menor de 6 anys, els treballadors tenen dret a la reducció entre un terç i la meitat de la jornada de treball, amb la disminució proporcional del salari. En ambdós casos de reducció, la concreció horària correspon decidir-la al treballador, sense que l'empresa s'hi pugui oposar, a no ser que acrediti l'existència d'alguna causa objectiva que la perjudiqui. Si l'empresari comunica la seva disconformitat, es disposa de vint dies hàbils per interposar demanda. La vista es farà en cinc dies i s'haurà de dictar sentència en tres dies, sense que aquesta es pugui recórrer.

editorial

Habitatge social a Manlleu

Havent pogut accedir a la Llei de Barris, a Manlleu s'està duent a terme un Pla social d'habitatge que donarà sortida a la necessitat d'habitatge de moltes persones que no poden accedir al mercat lliure, que presenta uns preus desorbitats.

Aquest Pla dotarà a la ciutat de 500 nous habitatges, uns en règim de lloguer i d'altres de propietat. Servirà també per eliminar el ghetto existent als pisos de can Garcia del Barri de l'Erm ja que, de manera negociada, s'hi podran acollir també les famílies que ho necessitin i tinguin un dret legal a un habitatge a canvi del que ja tenien.

Aquests habitatges socials es construiran en diferents zones de Manlleu, per evitar la concentració en una mateixa zona de la ciutat.

Per a CCOO aquesta és una operació conjunta dels Governos de Manlleu i de la Generalitat encertada, necessària, justa i progressista, que cal saludar.

FULLS SINDICALS NÚM. 17, octubre de 2006

DIRECTOR: Miquel Sánchez
COORDINACIÓ: Secret. de Comunicació CONC
CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Anento, Joan Lagunas, Lluís Montoliu i Ester Torras

SECRETARIA DE REDACCIÓ: Sunsi Font

CORRECCIÓ: Servei Local de Català de Vic

FOTOGRAFIA: J.J. Ruiz i M. Sánchez

DIBUIXOS: Mauri Casas

MAQUETACIÓ: Claude Bonfils

REDACCIÓ: Pl. de Lluís Companys, 3, 08500 VIC

Tel. i fax 938861023, 938891411

Correu electrònic: osona1@ccoo.cat

Dipòsit legal: B-42831-96

Constitució del sindicat d'ensenyament a Osona

Gemma Sala

Fruit del treball d'una bona colla de gent, i per tal de ser una eina més útil i tenir veu com a territori, vam entendre que havia arribat el moment de fer el pas i constituir-nos com a sindicat d'ensenyament de CCOO a Osona. L'acte de constitució va tenir lloc el 17 de juny passat, al local de la Unió Comarcal de Vic. A l'acte, hi van ser presents el secretari general de la Unió Comarcal, Climent Pujol, i la secretària general d'Ensenyament, Josefina Pujol. També hi assistiren companys com Jaume Mercader, Montse Lahoz, Quim Forners i d'altres que havien treballat anteriorment al sindicat, o que continuen col·laborant amb el grup.

Voldríem esmentar especialment la presència de Miquel Casanovas, professor de l'Escola d'Adults d'Osona Miquel Martí i Pol, que ens va parlar sobre "El Sindicat, eina per a la millora de l'educació i garantia de qualitat de vida per als educands".

En l'esmentat acte es va constituir també l'executiva formada per tretze persones dels diferents àmbits de l'ensenyament, i es van elegir els càrrecs de secretari general, secretària d'organització, i secretària de recursos i finances. Els elegits foren Pere Dot, Rosa Recio i Lurdes Rafanell, respectivament.

Anna Coó, Tomàs Campos, Rosa Recio, Pere Dot i Gemma Sala

Construcció i fusta Nou grup de treball i d'assessorament

Anna Casanova

Víctor Linuesa, Anna Casanova i Manel Lòpez

Tot i la presència significativa de treballadors i treballadores dels sectors de la construcció i de la fusta a la comarca, és la unió la que assessora aquest col·lectiu i li dona suport. En aquest moment, ha sorgit l'oportunitat de poder crear la federació aquí a la comarca. Per aquesta raó, la unió ha decidit que, inicialment, dos companys es facin càrrec d'aquest projecte. Aquests companys seran els que, des d'ara, faran l'assessorament dels afiliats i estaran a disposició dels delegats de la construcció i la fusta des de dins del mateix sector.

Els companys escollits hem estat Víctor Linuesa i Anna Casanova, que serem els dimarts a la tarda als locals de Vic, per tal de poder atendre-us en tot allò que necessiteu. Ara per ara, això és només un projecte que comença. Farem tot el que estigui a les nostres mans perquè pugui tirar endavant. De moment estarem a disposició de la unió i de les persones que estan fent aquesta tasca per donar-los un cop de mà. Qualsevol que vulgui afegir-s'hi, hi serà benvingut.

FITEQA

Més tancaments al tèxtil

Angel Martín

Continua el degoteig d'empreses del tèxtil que tanquen a la nostra comarca, i ara toca el torn per a dues empreses petites, en pobles petits, com són Filpur, SA, a Sant Boi de Lluçanès, i Sautex, SA, a l'Esquirol - Sta. Maria de Corcó. En total, més de trenta treballadors i treballadores es queden sense feina.

Ambdues empreses tenien quelcom en comú: es dedicaven a la teixidoria de roba per a la llar, i havien invertit en telers d'última generació. Tot i així, no han pogut fer front a la política de baixos preus i grans quantitats del mercat asiàtic. Aquest és un exemple més que les mesures i estratègies, adoptades fins ara - tant pels governs autonòmic i estatal, com per les empreses-, no solucionen el problema, ni aporten viabilitat al sector.

Una vegada més els més perjudicats són els treballadors.

Fra Lluís Rocaspana

“Donem atenció social, familiar i legal als nouvinguts”

Va ser una bona conversa amb fra Lluís Rocaspana, franciscà i rector per tercera vegada de la parròquia-convent del Remei (68-76, 89-95, 98-06). Recollim ara algun dels seus mots.

- Quan vaig arribar el 68, a la societat i a l'església se'ls obria la porta d'un canvi radical. Quant a l'església, hi havia la renovació esperada del Vaticà II. Políticament i socialment, cap al final del franquisme, arribava l'obertura cap a una democràcia i unes esperades llibertats. Hi havia la lluita sindical. Nosaltres estàvem al costat del poble.

- Alguns apunts: al Remei es va estar a punt de fer l'Assemblea de Catalunya. Ho teníem tan estudiat que només calia passar per una porta que donava al convent, fer l'assemblea i sortir.

Aquí, en època franquista, el diumenge es venia a fer classes d'història de Catalunya. Vaig entendre que era un estudi social i polític del moment.

També aquí es va projectar per primer cop Viridiana, de Buñuel. L'any 76, vaig

donar suport a la Marxa de la Llibertat tant a Vic, com a la Bisbal, on vaig ésser traslladat durant aquests mesos. En molts altres moments vaig assumir la realitat política, social i eclesiàstica.

-En la segona etapa (89-95), es vivia un moment força contradictori en la vida política, i en l'eclesiàstica. Crec que hi havia una certa involució. No recordo l'any que em vaig relacionar amb dirigents de CCOO. Recordo la relació amb el meu bon amic Lluís Donoso. Crec també que, quan ha calgut, he donat suport a totes les iniciatives del moviment obrer.

Pel que fa al present, en Lluís comenta:

-Som als inicis d'una nova immigració i no ens en podem quedar al marge.

Obro les portes als grups pentecostals africans i a d'altres confessions religioses. A més de la part religiosa, donem atenció social, familiar i legal als nouvinguts. Comptem amb voluntaris autòctons i dels propis immigrants. Donem suport al programa de normalització lingüística.

Hi ha gent que encara espera el permís de residència i poder tenir contracte de treball. Denunciem la picaresca que hi ha en aquesta qüestió. D'altra banda, per què estan aturats els papers? Crec que hi ha poca informació respecte a això. Els diuen que mirin a Internet, on potser algun dia se'ls dirà que ja són residents. Mentre no es resolgui aquesta inestabilitat, és fàcil que hi hagi desengany per possibles diferències de tracte. Cal que continuem treballant per tal que es respectin els nostres drets, sigui quina sigui la nostra procedència.

Lluís Montoliu

6a edició del Premi Enric González

La Fundació Trueta, premi d'enguany

El mes de maig passat, CCOO d'Osona va concedir un any més el Premi Enric González. Enguany, la serigrafia realitzada per Carles Vergés fou atorgada a la Fundació Humanitària Dr. Trueta per les accions d'ajuda al tercer i quart món, la inserció de persones amb malalties de salut mental i les tasques mediambientals de reciclatge de fàrmacs.

En aquesta sisena edició, i abans del lliurament del Premi, la senyora Àngels Martínez Castells va fer la conferència "Reptes per la igualtat als inicis del tercer mil·lenni", que va commoure i satisfer el públic assistent.

Carles Furriols, president de la fundació, agraeix el premi